

hvorledes det eneste solide Middel til at bringe den almindelige Rentefod ned er en almindelig Velstand i Landet, og dette Moment har for Tiden frembragt saa heldige Virkninger, at vi i disse Dage — og jeg troer det rigtigt — have kunnet læse i et Blad, at den almindelige Rentefod maa siges at være gaaet ned fra 5 pCt., hvad den var for ei ret længe siden, til $4\frac{1}{2}$ pCt., og det er paa saa kort Tid et ikke ringe Fremstridt. Men, naar vi fastholde det, som her er den solide Maade at virke paa, saa skulde ærede Medlemmer dog følge os, der arbejde for alle de Rettelser for Udviklingen af Landets Velstand, hvorpaa det først og fremmest kommer an.

Alberti: Som Medlem af Udvalget finder jeg Opfordring til at udtale mig om de mest betydende Forslag, der foreligge her, nemlig Vædringsforslagene til § 1 om Stempeltartens Størrelse. Jeg har ikke kunnet finde det rigtigt at fravige den Skikkelse, som Thinget ved 2den Behandling gav Forslaget, og jeg har derfor fastholdt og fastholder fremdeles § 1 i Lovforslaget i den Skikkelse, den fik ved 2den Behandling. Jeg kan gjerne erklære mig enig i den Sætning, som har bevæget den ærede Drøfver til at valse i sin Stilling i saa Henseende, nemlig at man skal søge at berede Loven en god Modtagelse, men jeg tror dog ikke, at denne Sætning, i det Mindste ikke i nogen overveiende Grad, finder Anvendelse paa det foreliggende Tilfælde. Derksom man skulde bearbejde en Opinion ved at moderere Stempeltarterne, maatte det dog være givet, at denne Opinion var tilstede, men da Lovforslaget var til 2den Behandling her i Salen, var der kun 6 eller maasse 7 Stemmer imod den Affattelse, som § 1 fik, og man maa saaledes sige, at det kun var et lille Mindretal, som var imod Paragrafens Affattelse paa denne Maade. Ganske vist er der Kapitalister udenfor Thinget, som have hævet deres Stemmer imod det hele Lovforslag og imod en Beskatning af den Slags Statsobligationer overhovedet, men, saavidt jeg har forstaaet — og jeg har dog hørt forskjellige Bemærkninger derom — gjælder Opinionsen ikke alene Stremærkstempel, men al Beskatning

af den Slags Obligationer, og jeg tror derfor, at Opinionsen ikke vil blive synderlig bedre, om det subsidære Vædringsforslag vedtages. Der er desuden andre Omstændigheder, som efter min Mening berettiger Thinget til at fastholde de vedtagne Stempelsatser. Den ærede Minister har udtalt — og han har og saa deri fundet Medhold hos den ærede Drøfver — at den Taxt, som ved 2den Behandling blev vedtagen, ikke i og for sig kan kaldes for høj eller for trykkende, og dernæst har den ærede Minister oplyst, at der gives et langt større Beløb her i Landet af fremmede Statsobligationer, end man hidtil har antaget. Jeg har hørt forsikre af Folk, der i Almindelighed anses for indsigtsfulde i den Retning, at der af saadanne Papiere som dem, der nævnes i § 1, kan antages i Danmark at være 75 Millioner danske Dalere, og det forekommer mig dog at være et ganske overordentlig stort Beløb; men sæt ogsaa, at Beløbet var betydelig mindre, hvad viser saa dette? Det viser, at der maa være Fordele ved at anskaffe disse Papiere, at der maa være Noget, som trækker dem her til Landet. Det er ikke for at have russiske og italienske Obligationer, at Folk købe den Slags Obligationer, hvis Sprog de ikke engang ere i Stand til at læse; men de købe dem for at have Fordele deraf, og jeg holder mig overbevist om, at ingen fornuftig Pengemand i Danmark for en Avance af 4 Mark pr. 100 Rd. vil sætte sine Penge i fremmede Obligationer; der maa for ham være en Udbytte til en Fortjeneste derudover. Hvad angaar Præmieobligationer, ere de overhovedet ikke Andet end Lotterisedler. Man forbyder her i Landet Kolligieren for fremmede Lotterier; men man tillader Mæglere og Andre at sælge fremmede Præmieobligationer, saaledes at man for 10 preussiske Thaler kan købe Statspapiere, hvorved man kan spille i Lotteriet i 60 til 70 Mar uden at fornye Sedlen. Jeg maa antage, at saadanne Papiere fortjene en alvorlig Beskatning, saa længe man gaar ud fra, at fremmede Lotterispil egentlig ikke hører hjemme her. Dernæst er der Præmieobligationer, og det endog saa større, t. Ex. af russiske Statslaan, som med en saadan Præmietrækning forbinde en Forrentning. Man kan sætte sine Penge i